

Preproste

ZA

ZA

besede

1978/79

ZA

1

veliko sem bil za napredek kraja in naše družbe, zato sem tudi za
samoprispevek za šolstvo in za komunalarne službe.
Se gledam prostorsko stisko, v kakršni so nekateri šola v občini,
postavljam, da se potrebe res velike, če pa hočemo to sprejemati
IZJAVE, sorazno volivci KS Sentrupert 7. in 10. decembra, ko bo
USLAVE SOCIALISTIČNE
REPUBLIKE SLOVENIJE: ... je predvideno, da bi
Sentrupertu rekonstruirali strop v šoli. Vrednost tega delnega
delovnega preko 5000 000 din. Tako bo šola pridobila nova prostora
176. člen ... je najbolj pomembno - učenci bodo v njegovem
... je tudi, da je 25% svetovnega samoprispevka namenjenih
Skupščina družbenopolitične skupnosti lahko razpiše referendum,
da se delovni ljudje in občani vnaprej izjavijo o posameznih vpra-
šanjih iz njene pristojnosti ali da potrdijo zakone, predpise in
druge splošne akte. Odločitev, sprejeta na referendumu, je obvezna,
... 600 000 din. Prav tako so rezervirana sredstva za gradnjo telovad-
nice s prostori za predšolsko varstvo, z vsehna kuhinjo in dvor-
nastona v vrednosti 6075 000 din.
... Samoupravne interesne skupnosti so solidarnizirale pri cen-
... pri karjavni, pri ureditvi alične kuhinje, pri sanitarijski in pri
... za učitelje ter pri socializiranju.
... skupnost Sentrupert je in bo dobila iz virov samoprispev-
... in od SIB oziroma od solidarnosti zna 15 000 000 din.
... da bi referendum uspel, da bi na našem področju vaf rešili ...
... tako bi lahko predvidene načrte v celoti uresničili, kajti le tako
... dosegli večji napredek.

Peter Zgonc, predsednik sveta KS Sentrupert

Slovenski pravopis na 742. strani:

REFERENDUM * LJUDSKO GLASOVANJE

Vedno sem bil za napredek kraja in naše družbe, zato sem tudi za samoprispevek za šolstvo in za komunalne zadeve.

Če gledam prostorsko stisko, v kakršni so nekatere šole v občini, ugotavljam, da so potrebe res velike; če pa hočemo to spremeniti na boljše, moramo volivci KS Šentrupert 7. in 10. decembra, ko bo referendum za podaljšanje samoprispevka, glasovati ZA.

Od sredstev, ki bi jih zbrali s samoprispevkom, je predvideno, da bi v Šentrupertu rekonstruirali strop v šoli. Vrednost teh del naj bi znašala preko 5000 000 din. Tako bo šola pridobila nove prostore in kar je še najbolj pomembno - učenci bodo v njej varni.

Razveseljivo je tudi, da je 25% sredstev samoprispevka namenjenih za komunalne zadeve v krajevni skupnosti. Naša KS bo dobila 1050000 din in sem prepričan, da bomo naš kraj še lepše komunalno uredili.

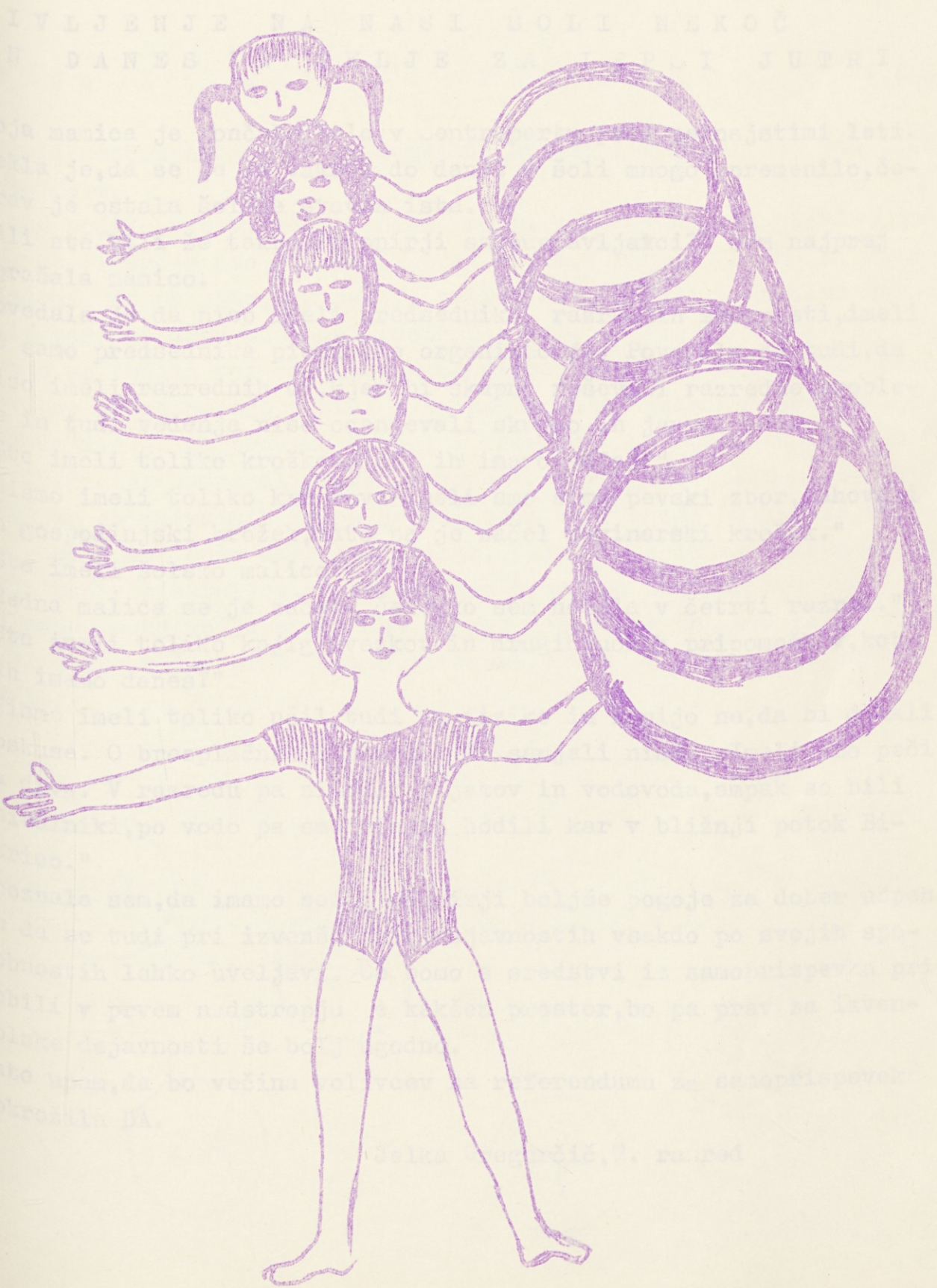
Iz prejšnjega samoprispevka smo dobili za komunalne zadeve nad 600 000 din. Prav tako so rezervirana sredstva za gradnjo telovadnice s prostori za predšolsko varstvo, z veznim hodnikom in dvema kabinetoma v vrednosti 6075 000 din.

Razne Samoupravne interesne skupnosti so sofinancirale pri centralni kurjavi, pri ureditvi mlečne kuhinje, pri sanitarijah in pri dvojčku za učitelje ter pri asfaltiranju.

Krajevna skupnost Šentrupert je in bo dobila iz virov samoprispevka in od SIS oziroma od solidarnosti nad 15 000 000 din.

Želim, da bi referendum uspel, da bi na našem področju vsi rekli ZA. Tako bi lahko predvidene načrte v celoti uresničili, kajti le tako bomo dosegli večji napredek.

Peter Zgonc, predsednik sveta KS Šentrupert

ŽIVLJENJE NA NAŠI ŠOLI NEKOČ IN DANES IN ŽELJE ZA LEPSI JUTRI

Moja mamica je končala šolo v Šentrupertu pred petnajstimi leti. Rekla je, da se je od takrat do danes v šoli mnogo spremenilo, čeprav je ostala šolska stavba ista.

"Ali ste bili že takrat pionirji samoupravljalci?" sem najprej vprašala mamico.

Povedala je, da niso imeli predsednikov razrednih skupnosti, imeli so samo predsednika pionirske organizacije. Povedala je tudi, da niso imeli razrednih ur, kjer bi skupno reševali razredne probleme in tudi vedenja niso ocenjevali skupno in javno.

"Ste imeli toliko krožkov, kot jih imamo sedaj?"

"Nismo imeli toliko krožkov. Imeli smo samo pevski zbor, šahovski in gospodinjski krožek, nato pa je začel novinarski krožek."

"Ste imeli šolsko malico?"

"Redna malica se je začela šele, ko sem hodila v četrti razred."

"Ste imeli toliko knjig, zvezkov in drugih učnih pripomočkov, kot jih imamo danes?"

"Nismo imeli toliko učil, tudi za fiziko in kemijo ne, da bi delali poskuse. O brezplačnih učbenikih še sanjali nismo. Imeli smo peči na drva. V razredu pa ni bilo lijakov in vodovoda, ampak so bili univalniki, po vodo pa smo včasih hodili kar v bližnji potok Bistrico."

Spoznala sem, da imamo sedaj pionirji boljše pogoje za dober uspeh in da se tudi pri izvenšolskih dejavnostih vsakdo po svojih sposobnostih lahko uveljavi. Če bomo s sredstvi iz samoprispevka pridobili v prvem nadstropju še kakšen prostor, bo pa prav za izvenšolske dejavnosti še bolj ugodno.

Zato upam, da bo večina volivcev na referendumu za samoprispevek obkrožila DA.

Jelka Gregorčič, 7. razred

N A N A Š I Š O L I J E V E D N O K A J N O V E G A

Na šoli Šentrupert se je že marsikaj spremenilo, odkar sem jaz učen-
ka te šole.

Ko sem hodila v prvi razred, nismo mogli nikamor dajati plaščev, jo-
pic, rut... Čevlje smo si sezuli pred vrati, v razred pa smo šli kar
obžečeni. To pa zato, ker nas je zeblo. Nismo imeli centralne kurja-
ve, le peči na drva smo imeli, vendar so slab o grele.

V šolo so hodili vsi oddaljeni učenci peš ali s kolesi. Toda učenci
s hribov se ne morejo voziti s kolesom. Šele naslednje leto smo do-
bili vozilo, ki mu pravimo "hanzi". Preuredili so tudi kuhinjo in
stranišča ter nanestili nove univalnike. Prej smo imeli na stra-
nišču le en univalnik, ki pa je bil bolj za v muzej kot pa za v šo-
lo. Dobili smo nove omare za knjige. Večkrat si lahko ogledamo raz-
stavo knjig pisateljev, ki praznujejo pomembno obletnico.

Najlepša in največja sprememba za vse učence pa bo nova telovadni-
ca, ki jo že težko pričakujemo, zato smo navdušeni, ker so jo začeli
graditi.

Damjana Zupan, 6. razred

ZA

ZA

ZA

ZA

ZA

LAND ROVER MI JE SKRAJŠAL
POT V ŠOLO

Doma sem na Malem Cirkniku. Hodim v osmi razred osnovne šole Šent-
rupert.

Najprej sem obiskovala dve leti podružnično šolo na Velikem Cirk-
niku. V razredu nas je bilo le pet učencev. Tovarišica je poučeva-
la dva razreda naenkrat. Ker pa so to šolo ukinili, sem 3. razred
obiskovala v Šentjanžu. Imeli smo novo telovadnico, ki je bila
ravno dograjena. Bila je velika in moderno opremljena.

Ko sem izdelala 3. razred, sem med počitnicami zvedela, da bo v šo-
lo Šentrupert organiziran prevoz z vozilom LAND ROVERJEM. V šolo
Šentjanž bi hodila ure in pol, do kraja, kjer ustavi šolsko vozilo,
pa je le pol ure. Vozi nas šofer Matija Mandelj, ki je z nami zelo
prijazen, tako da nam čas vožnje hitro mine. Včasih se tudi pošali
na račun slabih cest. A če naše šolsko vozilo ne pelje, mi je zelo
žal; pot se mi zdi zelo dolga, pa tudi družbe imam manj.

Ko so uvedli prevoz v šolo, je to pomenilo velik napredek za našo
vas, saj je za otroke pot veliko krajša. Posebno se prileže v dež-
ju in pozimi, pa tudi ob lepem vremenu je boljše, da mi ni treba ho-
diti peš, ker bi za pot porabila več kot uro časa, tako pa sem prej
doma in lahko pomagam doma na kmetiji in tudi za učenje imam več
časa.

V šolo Šentrupert se vozijo še učenci iz Roženberka, s Hrastnega,
s Hona, z Raven, iz Kostanjevice, z Zaloke in iz Zabukovja.

Vsi smo s prevozom zadovoljni.

Bernarda Lamovšek, 8. razred

UČBENIKE DOBIMO V ŠOLI

Včasih učenci niso dobili učbenikov v šoli, ampak so jih morali kupovati v knjigarnah. To pa je bilo zlasti težko za družine, v katerih je bilo več šoloobveznih otrok.

Zdaj je drugače. Učbenike dobimo v šoli in plačamo le odškodnino. Za vse učbenike sem plačala toliko, da bi v knjigarni za ta denar dobila komaj enega. Letos sem dobila v šoli naslednje knjige: berilo ter učbenike za zgodovino, zemljepis, biologijo, za nemški jezik in za tehnični pouk. Za vse te učbenike sem dala le 30 din. Če pa bi jih kupila v knjigarni, bi dala zanje 433 din. To pa je velika razlika.

Staršem je všeč, da imajo učbenike v šoli, saj imajo veliko manj stroškov za šolo. Dvovaležni smo Občinski izobraževalni skupnosti Trebnje, ker nam nudi brezplačne učbenike, še posebej zato, ker vemo, da učenci nimajo v vseh občinah po Sloveniji te ugodnosti.

Slavka Kovač, 6. razred

ZA

ZA

ZA

LUTKOVNI KROJEK GOSTUJE
STROP NABE SOLE JE NAJAV

Naša šola je bila zgrajena po vojni. Pri gradnji so prebivalci precej prispevali z udarniškim delom. Zdaj ta šola ne ustreza sodobnim zahtevam. Predvsem imamo veliko prostorsko stisko. Nimamo telovadnice, kabinetov in letos tudi prostora za malo šolo ni. Širok hodnik je prostor, ki nam služi za več namenov: za hodnik, za knjižnico, za garderobo, za jedilnico, na hodniku imamo varstvo vozačev, izvenšolske dejavnosti, sestanke za odrasle in proslave. Naša šola ima lesen strop, ki je zelo najav. Ko pišemo na spodnjem hodniku kontrolno nalogo in gre kdo po zgornjem hodniku, se vse ta ko trese, da imamo občutek, da se bo kaj zrušilo na nas. Celo luči se majejo. Še huje pa je, kadar imamo proslave in gre kdo po zgornjem hodniku. Takrat vsi gledamo kvišku in čakamo, od kod bo priletel kakšen košček ometa. Neprijetno je tudi, ker se vsak korak sliši.

Vsi želimo, da bi imeli nov strop.
Ob referendumu bomo prosili starše, da bodo glasovali ZA in nam s tem omogočili varno življenje v prenovljeni šoli.

Mojca Lokar, 7. razred

ZA

ZA

ZA

LUTKOVNI KROŽEK GOSTUJE PO VSEJ ŠOLI

Na naši šoli deluje poleg ostalih krožkov tudi lutkovni krožek. V njem sem, odkar je bil ustanovljen - četrto leto. Ker pa so na naši šoli vsi prostori kar naprej zasedeni, tudi lutkarji nimamo za svoj krožek primerne prostora. Lutke imamo po vsej šoli. Nekaj jih je v omari v delavnici, kjer je tudi material, iz katerega izdelujemo lutke, nekaj jih imamo v omari na hodniku, nekaj pa v omarah po razredih. Lutkovni krožek imamo navadno v razredu in tam delamo tudi lutke. Ker so lutke iz gobe, potem leži ta goba po vsej učilnici in moramo lep čas pospravljati. Največkrat pa še moramo pred razredom čakati, da učenci, ki so v razredu, končajo pouk. Zato bi bilo zelo primerno, če bi tedaj, ko bodo delali nov strop, uredili tudi kak prostor, kjer bi se lahko sestajali člani lutkovnega krožka. Tako bi lahko naredili več lutk in se naučili več igrice.

Jelka Gregorčič, 7. razred

ZA

ZA

KA POTALJANO BIVANJE INAN EPE SPON

V podaljano bivanje je pri leta. Kar je asa hodila v
slabo, sem bila prep... hodila na ko-
blo, nato pa sem k... je. Prvo leto, ko asa ho-
ila v podaljano bivanje, je bilo v... Takrat
je bilo v podaljano bivanje... učenec iz
drtega razreda so bili v... drugih razre-

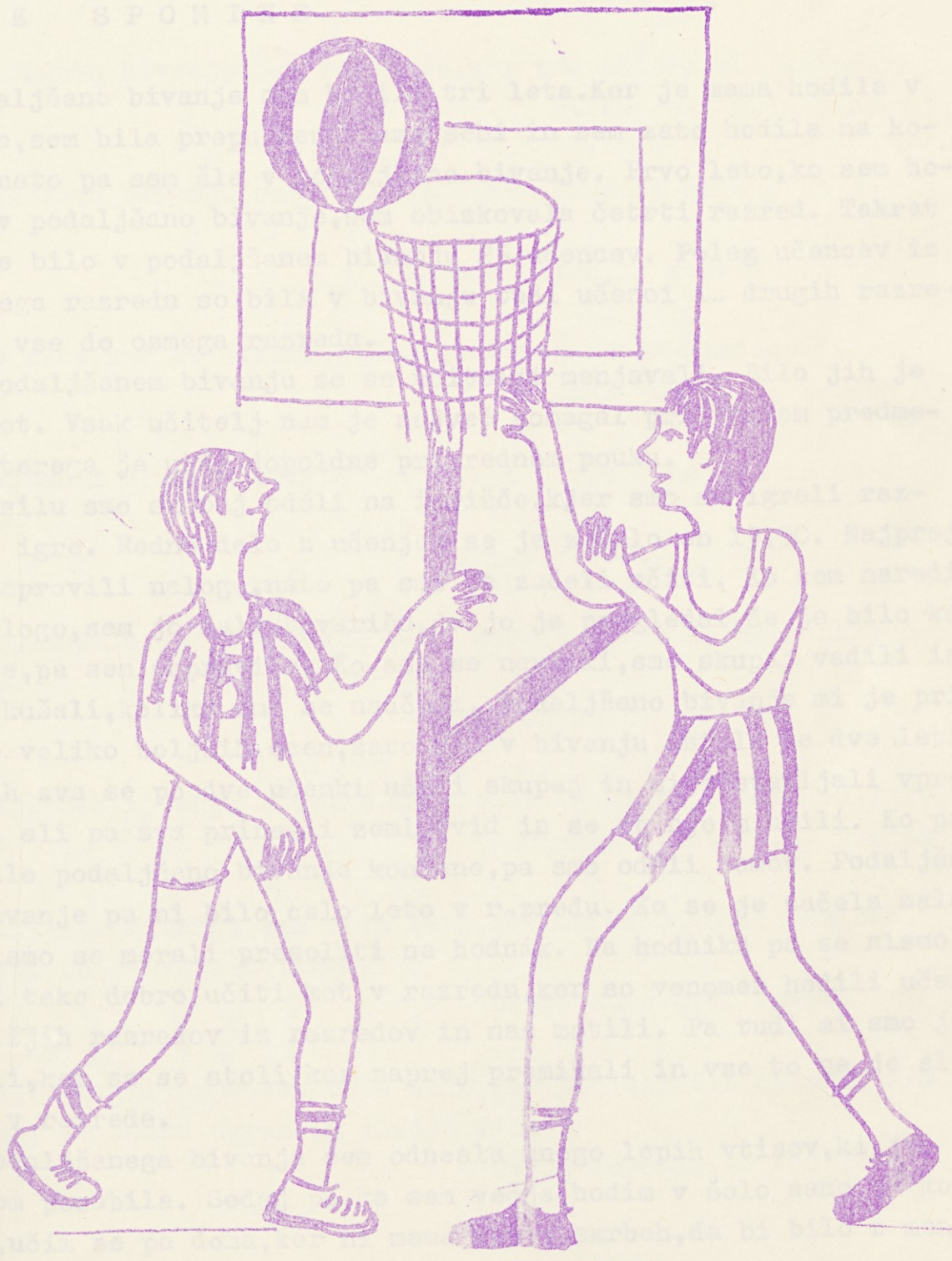
... vse do osmega razreda... jih je
... pred-

... katerega je... pred-
... na igro... najprej
... napravili... naravi-

... nalogo, sem... bila kot
... pa sem... radila in
... je pri-

... veliko... dve je, i.
... skupaj... vpra-
... ali pa... ali. Ko pa
... Podaljš-

... bilo podaljšano... leta v r-... se je učela mala
... na hodnik... hodila
... učenc-
... in na... Pa tudi...
... in vse...
...
... lepih vtisov...
... v šole...
... da bi...
...
... razred

NA PODALJŠANO BIVANJE IMAM LEPE SPOMINE

V podaljšano bivanje sem hodila tri leta. Ker je mama hodila v službo, sem bila prepuščena sama sebi in sem zato hodila na kosilo, nato pa sem šla v podaljšano bivanje. Prvo leto, ko sem hodila v podaljšano bivanje, sem obiskovala četrti razred. Takrat nas je bilo v podaljšanem bivanju 25 učencev. Poleg učencev iz četrtega razreda so bili v bivanju tudi učenci iz drugih razredov - vse do osmega razreda.

Pri podaljšanem bivanju so se učitelji menjavali. Bilo jih je kar pet. Vsak učitelj nam je največ pomagal pri tistem predmetu, katerega je učil dopoldne pri rednem pouku.

Po kosilu smo skupaj odšli na igrišče, kjer smo se igrali različne igre. Redno delo z učenjem se je začelo ob 13,30. Najprej smo napravili naloge, nato pa smo se začeli učiti. Ko sem naredila nalogo, sem jo dala tovarišu, da jo je pregledal, če je bilo kaj narobe, pa sem popravila. Ko smo se naučili, smo skupaj vadili in preizkušali, koliko smo se naučili. Podaljšano bivanje mi je prineslo veliko boljših ocen, zato sem v bivanju ostala še dve leti. Včasih sva se po dve učenki učili skupaj in si zastavljali vprašanja ali pa sva prinesli zemljevid in se ob nje učili. Ko pa je bilo podaljšano bivanje končano, pa smo odšli domov. Podaljšano bivanje pa ni bilo celo leto v razredu. Ko se je začela mala šola, smo se morali preseliti na hodnik. Na hodniku pa se nismo mogli tako dobro učiti kot v razredu, ker so venomer hodili učenci nižjih razredov iz razredov in nas motili. Pa tudi mi smo jih motili, ker so se stoli kar naprej premikali in vse to se je slišalo v razrede.

Iz podaljšanega bivanja sem odnesla mnogo lepih vtisov, ki jih ne bom pozabila. Sedaj pa, ko sem večja, hodim v šolo samo na kosilo, učim se pa doma, ker ni mama več v skrbeh, da bi bilo z menoj kaj narobe, ker sem že malo večja.

ZAKAJ SEM RAD
V PODALJŠANEM BIVANJU

V podaljšanem bivanju sem rad zato, ker tam slišim veliko pravljic.
Milan Jaklič, 1. razred

V podaljšanem bivanju sem rada zato, ker naredim nalogo in se igram.

Nataša Pevec, 1. razred

Rad sem zato, ker se igramo, rišemo, telovadimo in gledamo filme.
Tomaž Jaklič, 2. razred

V podaljšanem bivanju sem rad zato, ker naredim nalogo in se tudi igram.

Goran Pevec, 2. razred

V podaljšanem bivanju sem rad zato, ker tam prav naredim nalogo in se učim.

Miro Golob, 3. razred

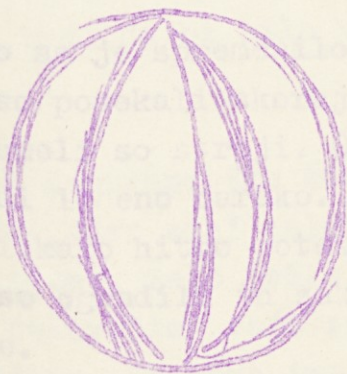
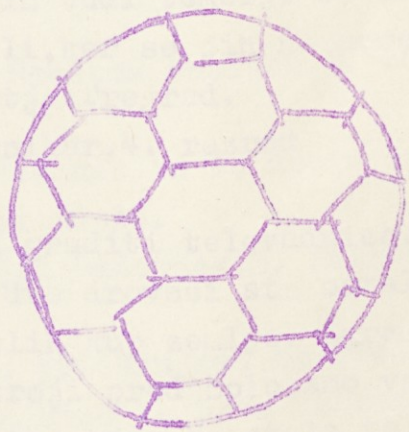
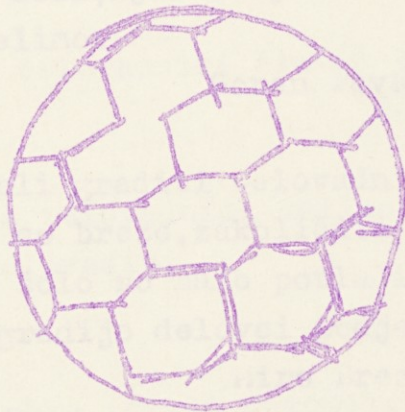
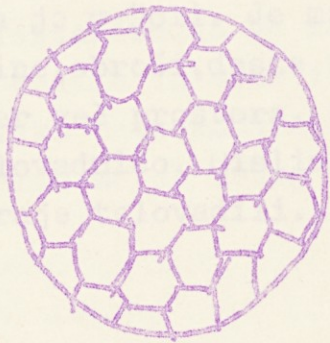
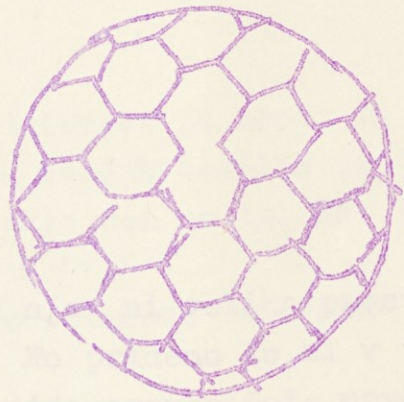
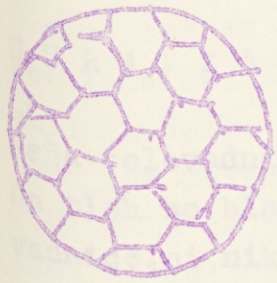
V podaljšanem bivanju naredim nalogo, se igram, telovadim in rišem.
Slavko Oplotnik, 3. razred

V podaljšanem bivanju sem rada zato, ker naredim domačo nalogo, telovadim in se včasih igram.

Berta Ramovš, 4. razred

V podaljšanem bivanju sem rada zato, ker pri domačih nalogah nimam napak, ker se lahko igram in gledam filme.

Darja Tomažin, 4. razred

H U R A Z A T E L O V A D N I C O J

Naša telovadnica je v šoli. Je majhna. V nje ni veliko prostora. Na tleh so blazine, obroči, deske in koze. Ko pridemo še mi v telovadnico, ni nikjer več prostora. Zdaj gradijo zraven šole novo in veliko večjo telovadnico. Mislim, da bo veliko boljša kot stara. V njej bomo še raje telovadili.

Tomo Jaklič, 2. razred

Kmalu bomo dobili novo telovadnico. Bo zelo velika. Začeli so že kopati. Mislimo, da bo kmalu zrajena. Vsi bi radi čimprej telovadili v njej, ker je v sobi, kjer zdaj telovadimo, zelo malo prostora. Vsi se je zelo veselimo.

Goran Levac, 2. razred

Sedaj pa so se začeli graditi telovadnico. Mi učenci se je zelo veselimo! Posekali so breze, zakoličili in tudi temelje so že skopali. Gredice pred šolo so malo potlačili, ker se jih ne morejo ogibati. Telovadnico gradijo delavci podjetja Pregrad.

Miro Breznikar, 4. razred

Veliko se je spremenilo, odkar so začeli graditi telovadnico. Pred šolo so posekali skoraj vse breze, samo dve drevesi sta ostali. Prihrumeli so stroji. Ob cesti stoji velik kup zemlje. Zgradili so tudi leseno barako. Lo so hrumeli stroji pred šolo, smo vsi občudovali, kako hitro poteka delo. Ves prostor, kjer bo stala telovadnica, so ogradili in zakoličili. Pripeljali so material za železne stebre. Zelo se veselimo telovadnice.

Metka Liško, 4. razred

V ponedeljek sem zagledala pred šolo buldožer, ki je kopal in potiskal zemljo na kup. Takoj sem vedela, da delajo temelje za novo telovadnico. Zelo sem se razveselila. Stekla sem na igrišče in gledala delo.

Doma sem povedal staršem, da so začeli graditi novo telovadnico. Tudi mama se je čudila in veselila.

Rada bi zelo veliko telovadnico, da bi se lahko igrali še veliko drugih iger, katerih se do sedaj nismo mogli.

Ani Starič, 3. razred

Želim, da bi bilo v novi telovadnici veliko prostora za žoganje.

Henrik Ajdišek, 3. razred

Želim, da bi bilo v telovadnici čimveč telovadnega orodja.

Toni Krnc, 3. razred

Želim si, da bi bila telovadnica velika, da bodo lahko vsi otroci telovadili. Rada telovadim.

Snežana Sabljak, 3. razred

V telovadnici bi lahko igrali nogomet, rokomet in še druge igre.

Želim tudi, da bi bilo v novi telovadnici toplo.

Marjan Lamovšek, 3. razred

Učenci šentruperške šole že dolgo težko pričakujemo telovadnico. Prostor, kjer zdaj telovadimo, je zelo majhen in brez ustreznih rekvizitov. Zelo težko telovadimo v tem prostoru, zato ob lepem vremenu telovadimo raje zunaj na igrišču, ampak tudi igrišče je veliko premajhno. Ko bomo imeli novo telovadnico, bomo lahko bolj razvili delo šolskega športnega društva.

Zelo smo veseli, da so začeli pripravljati prostor za gradnjo telovadnice, saj je to zagotovilo, da jo bomo kmalu imeli.

Polde Koščak, 4. razred

Naša šola ima težave s prostori. Nimamo dovolj učilnic ne kabine -
tov in ne telovadnice.

Prišel je težko pričakovani trenutek, ko so prišli že zdavnaj ob-
ljubljeni delavci. Izkopali so temelje. Tovarna Marles iz Maribo-
ra pa nam bo postavila montažno telovadnico.

Želimo si veliko in svetlo poslopje, da se bomo v njem res lepo
sprostili. Sedaj nam je velikokrat prava telovadba tudi odpadla
zaradi stiske.

Vsem tistim učencem po Sloveniji, ki so v taki stiski kot mi, želi-
mo, da bi tudi oni dobili novo telovadnico.

Martina Krajšek, 4. razred

Vsi učenci iz naše šole si želimo, da bi dobili telovadnico, ker je
prostor, kjer zdaj telovadimo, pretesen.

Ko so začeli kopati temelje za to pomembno stavbo, smo se tega ot-
roci zelo razveselili. Spoznali smo, da se nam bo želja uresniči-
la. Najprej so skopali prostor, kjer bo stala telovadnica. Ogradi-
li so ga z leseno ograjo. Bore, ki so rasli pred šolo, so visoko po-
žgali, da je naslednji dan prišel stroj in šture izpulil iz zem-
lje, s koreninami vred. Zraven telovadnice bodo zgradili otroški
vrtec. Tako bodo del veselja namenili tudi majhnim otrokom, ki še
ne hodijo v šolož

Vsi se že veselimo telovadnice in otroškega vrtca. Ponosni smo,
da bosta tidve pomembni poslopji zgrajeni s samopriskom obča-
nov.

Bojan Kamovš, 4. razred

Ko sem prišla nekega dne pred šolo, sem takoj opazila spremembo, ker so pred šolo bili delavci s pomočjo strojev kopali zemljo. Malo sem si že mislila, da bo telovadnica, o kateri so že dolgo časa govorili. Tudi drugi sošolci in sošolke so govorili, da bo iz tega nastala telovadnica. Med glavnim odmorom smo vsi hitro pojedli, kar smo dobili za malico, potem pa smo stekli ven in se postavili ob zakoličenem prostoru. Ko je zazvonilo, smo neradi odšli v razrede.

Naslednji dan sem se začudila, ko sem prišla pred šolo in nekaj časa premišljevala, kaj manjka. Ugotovila sem, da so posekali nekaj brez in borov.

Vsi komaj čakamo, kdaj bo telovadnica zgrajena.

Tadeja Zupan, 4. razred

letu II. številka 1

šolsko leto 1978/79

MOJA MAMA JE DEJALA, DA BI BILO DOBRO POPRAVITI
CESTE IN STROP V ŠOLI TER ZGRADITI TELOVADNICO--
REKLA JE TUDI, DA DA KDOR IMA OTROKE RAD,
BO NA REFERENDUMU GOTOVO GLASOVAL

Z A I

Uredniški odbor: Danjana Zupan, Misa Lanovšek, Alenka Kotar,
Zvonka Tišina, Andreja Urbiš in Janko Krnc, 4. razred

Mentorja: Danica in Jože Zupan

Naklada: 250 izvodov

OB REFERENDUNU
ZA PODALJŠANJE SAMOPRISPEVKA
ZA ŠOLSTVO IN
KOMUNALNE STORITVE

PREPROSTE BESEDE

GLASILO NOVINARSKEGA KROŽKA OSNOVNE ŠOLE ŠENTRUPERT

šolsko leto 1978/79

leto IX. številka 1

Likovne priloge so pod vodstvom mentorice Ivanke Konestabo naredili člani likovnega krožka

Uredniški odbor: Damjana Zupan, Mimi Lamovšek, Alenka Kotar,
Zvonka Tišina, Andreja Urbič in Kristina Majcen

Mentorja: Danica in Jože Zupan

Naklada: 250 izvodov